

— ձիարաց զնդերուն: Թէ տփանեայ պատմանին՝
 Կողմանէն ունեցած տարրերութիւնը միայն ան-
 շափա է, որ խաղչիա թեմին անուր չոս իր պակտի,
 բայց անոր տեղ դրուած է Կողմեր: Սակայն կա-
 րելի է նեմագրել, թէ Կողմերի խաղչիա թեմին
 ուրիշ մէկ անուն ըլլայ, վասն զի յետագայ ժա-
 մանակները Կողմերի թեմը կարմող երկիրները՝
 Իրն խորագրէի ժամանակ սակաւին Հայկական
 բանակութեան կը վերաբերին: Կողմերի գեւ-
 վերջնայն մայրաքաղաքն էր, մինչ արդէն խաղչիա՝
 Հայկական բնակութեան քով դայութիւն ունէր
 իբր զատ եւ ուրիշ բանակածեմ: Հաւանականա-
 գոյնս *Kolowenai* յաջորդող [*χαι Χαλιδίας*] անունը
 պարզապէս աչքը վերագրեմ ինչո՞ք պիտի ըլլայ,
 Կողմերիայն գատաբանութեմ վերածուելը, յամե-
 նայն դէպս Թեոդորայի ատենները կրնայ պատա-
 շած ըլլալ: Երկու զորքաբաններու սյորածին
 արեմէն միշտ իբարու չես ձեարած կը յիշատա-
 կուին: Այսպէս Բարսեղ Մակեդոնացին զանոք
 միասին կը զրկէ, ըստ մէջ Եփեսոսաց եւ Արածանայ
 արշաւանք զնեղու. *idia* *δε* *τους* *Χαλδους* *και*
Κολωνειάτας *την* *μεταξυ* *γαραν* *Κόφρατου* *και*
Αρσιβου *κελεύσας* *καταδραμειν*. Թէ տփ. Ըար.
 269, 16:

ժ.

Առնալով Ռեմբուր Կառնիւրը՝ ըստ խորագրի է-
 ր. Միքսանի:

Խորագրէն զբեմէ մանկ մէկ նահանգին
 գիտաւոր քաղաքն եւ միւս ամրացող թիւք կը
 նշանակէ: Եթէ ևս արական թեմերուն մասին խոր-
 դագրէի ասանդածները՝ Գ. Միքսանիւրի գրածնե-
 րուն չես Տրսմեմուելու զլլատը, շատ անձ Տրսմե-
 մայնութիւն այս երկուքին մէջ կը տեսնենք: Խոր-
 դագրէի ամրոց անուանածները՝ Միքսանիւրի քով
πόλις *ἐπίσημοι* (նշանաւոր քաղաքք) նշանա-
 կուած են: Ահա երկուքին Տրսմեմուական տարե-
 տալը՝

Պ-է-է-է-է-.

որ չինգ ամրոց ու-
 նի. (խորագրէն): Պափղագոնիոյ նշանաւոր քա-
 ղաքներն ասոնք են՝ 1. Գանդար՝
 մայրաքաղաք. 2. Ամասար,
 3. Սորա, 4. Գարիբար, 5. Ծո-
 նոպոզնա, 6. Պոպեուպոզնա
 Կ. Միք. էջ 30:

Ուրիւրառ.

Այս նշանաւոր քաղաքներն են՝
 1. Նիկոմեդիա՝ մայրաքաղաք,
 2. Հեղեմպոզնա, 3. Պրեմեսոս,
 4. Ատակոս, 5. Պարթենոպոզնա.
 էջ 27:

Ու-Ի-Ի-.

Ուրիւրիւրի անուանուած թեմին
 ունեցած նշանաւոր քաղաքներն
 ասոնք են՝ 1. Նիկիա՝ մայրաքա-
 ղաք, 2. Կոտրիւն, 3. Գորիւ-
 ղէն, 4. Միքեւն, 5. Ալաթեա,
 6. Միւրլէա, 7. Ղամփակոս,
 8. Պարիւն, 9. Կիւզիկոս, 10. Ա-
 բրիւրոս. էջ 26:

կան է. վասն զի յոյն անուանք արաբական բնագրէն ընթեր-
 ճումը՝ տառերու սխալ կիսապրոթեմանց պատճառաւ, շատ
 գծաւորացած է:

Իրն խորագրէ ասանց մայրաքաղաքի տաղ-
 քաղաք կը չաշուէ:
 Թրակիանսն թեմին Տրսմեմուութիւնը շինք
 կրնար բնել, վասն զի Իրն խորագրէ՝ Եփեսոսէ
 զատ միայն չորս ամրոց կը նշանակէ, մինչդեռ
 Կոտսանդին՝ 21 է ասելը, որոնք մէջէն գծաւորին է
 4 զինուորական ամրոցները ստոյգ որոշել: Կամ-
 նապէս Արեւելեան բանակութեան մէջ՝ Ամուրիա
 քաղաքին չես 4 ամրոց եւ գեւ. ուրիշ 30 բեքը կը
 յիշատակէ: Կոտսանդին Տրսմեմուական տարետալը
 չոս զմեզ թողիլք էրնէ:

Ք-բ-բ-բ-.

Բայ ի խորանա Առաջին կուսակալութեան
 (شجر) գիտաւոր (Քարսիանսն) մէջ չորս նշանաւոր
 քաղաքն, ուրիշ գեւ. քաղաք կոյ. 1. Կեսարիա՝ մայրա-
 շաքաք, 2. Կիւսա, 3. Կիւսա, 4. Հեղեմպոզնա.
 էջ 20:

Առնք Հիերոկիտայ՝ Ա. Կապադովկիոյ մէջ
 յիշատակած քաղաքներն են: Քարսիանսն թեմը
 (սահմանապատար) Թ. Կարուն՝ Ա. Կապադովկիոյ
 ունեցած տարածութեանը կը Տրսմեմուականներն
 Լեւոն Փ. Քիլիսոփան (886—911) Բուկեղարին
 եւ Հայկական թեմերէ մեծապարած երկիրներ
 կտրելով՝ Քարսիանսն չես կը միացնէ:

Բ-Ի-Ի-Ի-.

Հոս կը տեսնուի Բուկեղարին թեմը կազմող
 Սնիւրա քաղաքը, Քաղաքներն են՝ 1. Սնիւրա՝
 մայրաքաղաք Գաղապառայոց,
 2. Կլաւդիոպոլիս՝ այս եւս մայր-
 քաղաքը Մարտիրոսեանցոց,
 3. Հեղեմպոզնա, 4. Պրեմեսոս,
 5. Տիւրն. էջ 28:

Լեւոն ջրիտոտուէր կոչուե-
 իր ժամանակ Կապադովկիոյ փոխաւ-
 րուեցան Բուկեղարին թեմին
 Տեւեռեալ զինուորական շրջա-
 նակները (βάνδα). տեղակալու-
 թիւնք (τοποτηροσία) Բարսեղայ,
 տեղակալութիւն Բաղդասանայ,
 տեղակալութիւն Ալաթեայ եւ
 տեղակալութիւն Աղարեայ վասն
 Վաք. պեմ. 226, 5:
 (Սշն) Լեւոն ջրիտոտուէր
 կոչուեալ Բուկեղարին թե-
 մին՝ Քարսիանսն թեմին փոխա-
 րուեցան Տեւեռեալ զինուորա-
 կան շրջանակները. տեղակալու-
 թիւնք Միւրիւրիւրիւրայ, տեղա-
 կալութիւն սրբջ խաչի եւ տե-
 ղակալութիւն Բերիւնապոզնայ:

Քաւակաթեմը կը բաժնուէր զհնուորական
 միակներու, վիճակը կը ստորաբաժնուէր զըն-
 ժուս զին. շրջանակներու կամ զաւստակներու,
 որոնք տեղակալութիւնք կ'անուանուէին: Du Cange
 կը մընչն զարեան կամ ոչ-զասակս յունարէն լե-
 զուի անմտ ճոնանական արմաշիկ Բասալարին մէջ
 տեղակալութիւնք բաւն ասանկ կը մննէ. Τοποτηροσία
 — Vicariatus. Scribit Porphyrogenitus lib. I. de them-
 a. 16. Σεραργιόσι, est Thematum est Provinciarum praes-
 ecturas divisaes fuisse eis τούμας, turmas vero eis
 βάνδα, ήτοι τοποτηροσίας... Հմմտ. անդ նաեւ βάνδοս
 եւ τούμα բառերու մեմորիանը:

ժ. Թ.

որոնցով կազմուեցաւ զինու-
րական վճռակ մը (տօմար), որ
այժմ Սասնիան կ'անուանուի
(կոստ. անք. 225, 16) :

Ռերձն Բուկեղարին թե՛ր՛ յառաջ քան
Լեւոն Ջ. ր ըրած նորոգութիւնքը, 5 քաղաք,
4 զինուորական վճռակ կամ տեղակալութիւն
+ 3 զինուորական վճռակ կամ տեղակալութիւն
ունէր, ուստի եւ ընդ ամէնը կ'ըլլայ 12 զին. վճ-
ռակ, ի՛նչ է իրն խորդաբերի թւերը շիշդ են, մեզի՛
երէք անուն դեռ կր պսակիք :

Հ-յ-լ-ո-ի Բ-ն-լ-ութ-ր.

Ունի Կողմեհա եւ
ասանու վէջ ամրոց :

Կողաղղիքն Գ. . . որ այժմ
Հայկական բանակաթեմ՛ էր կո-
չուի, ետէ՛ր քաղաք ունի. (Լեւո-
նիս, Իրովա, Օւաղիստ : Ան-
դապալ : Ամսոս. Եւնիգնարիս.
Սինոգէ. էջ 21, 5) :

Կողմիկ անտակի եւ սեպ սմ-
րոց մըն է եւ այս փորձի քաղաքն
անուամբը երկիրն ալ Կողմեհա
կը կոչուի . . . Սկիզբն է՛ Փոքր
Հայք, սկիզբով Եւնիգնարիս
քաղաքն եւ Փաղարիս անուն
իւնեն, կը տարածուի մինչեւ
Արաբականոց քաղաքը . . . եւ կը
Հասնի մինչեւ Երկրպոլիս եւ Տե-
փիկէ . . . Այս է Կողմեհա՛. վան.
թեմ՛. 31, 7 :

Սերաստիա թե՛նն ալ նմանա-
կէ Բ. Հայքն էր սփի. վան.
թեմ՛. 82, 2 :

Լեւոն քրիստոստեր կայսեր
ժամանակ . . . Հայկական բանա-
կաթեմնէ՛ր քարտեանն բանակա-
լեմնի անցուեցան Տետեւեայ
զինուորական կամիւնիքը, տեղա-
կալութիւն կ'որոգործեայ, տեղա-
կալութիւն Տարիայ վանս Վարչ.
225, 6 :

Լեւոն քրիստոստեր կայսեր
ժամանակ, Լարիսա՛ Սերաստիոյ
մէկ վիճակ էր վանս Վարչ. 227, 6 :
Կամակ վիճակը Կողմեհաթեմըն
էր, վանս Վարչ. 226, 8 :

Կողմեհան եւս Տաշուին մէջ առնելով՝ 16 քա-
ղաք կ'ունենանք, ուստի եւ իրն խորդաբերի նշա-
նական թւէն մէկ պակաս, թե՛ թ վերջինս սխալ-
մամբ Կողմեհան Տաշուին գուրս ձևած չէ :

Խ-ր-ր-ի-

Վէջ ամրոց ունի : Խաղաքի անուանուած թե՛նն ու
Տրապիզուս մայրաքաղաքը՛ գաղ-
թականութիւնք են Հեկեղացոց.
վան. թեմ՛. 30, 9 :

Եկեղեց գաւառը խաղաքի կը
վերածերէր. վանս Վարչ. 226, 9 :
Երբքին եւ միջին կողմեր Փո-
բուն Հայոց սահմանադրուիւնն
են՝ Ասոր կը վկայեն ինքինիս
իրենց անունները. Եկեղեց.
Սպէր եւ խաղաք՝ վանս թեմ՛.
30, 11 :

* Մտծ Հայոց այս երեք գաւառներուն անուանց
ծնւերը յոյս բնագրին մէջ չուն խամագրուած են : Ան
Կոստանդուպ վան թեմ՛. 30, վան Վարչ. 186, 187, 226
են ստեպ յիշատակուած Կելեշոյի անունը, որ սկզբնա-

Տրապիզոս եւ Եկեղեց գաւառն իրապէս
խաղաքի կը վերաբերէին. իսկ միւս մնացածները
գուցէ թէ Տրապիզոսի իշխանութեան սակ երող
եպիսկոպոսութիւններէլլան, Հմմտ. Գեորգ. Կիլիկ.
Հրտ. 2. Գեղեցեր 1642 ք. օ Խերիւն, օ Խառ-
տօջուր, օ Կալ, օ Սալթեր (այժմ՛ Բալաբուրգ),
օ Կերարեան, օ Աթրուս, օ Եւնիգն. (Բուստի եւ
Յուստինիանուպոլիս անունը գարնեայ անգործա-
ծական եղած էր) :

տառ՝ 'A կամ 'E ծայնաւորին կողմսննէն գաւ՛ ընու
նահանական տրիպարէն շատ մծո խոտորուն՝ մը չի ցու-
ցըներ, քոզք յիշատակուած միւս գաւառներուն տեղա-
գրական դիրքէն նստեցընելով, կը նամակատասխանէ
Բարձր Հայոց՝ Եկեղեց գաւառն : Արտաքին մասն-
ագրաց (Ստր., Պողոմ., Պրոկ. են) ծանօթ է այս
գաւառը՝ Ասուտիոյ կամ 'Ասիտիոյ անուամբ : Տուրից
անուան մէջ — որ նոյն է Բարձր Հայոց Սպէր գաւա-
ռն նստ — թէ՛ ուղղակի այն անուան յոնականա-
ցած Տրասպիզոս (Ստր. Ժ. 1.) ծելին աղաւաղուիչ չէ,
յայտնի կը տեսնուի յս. ք — ք տարին սխալմամբ տի
փոխուած ըլլալը :

Դժուարին է Կոստանդին քով անգամ մը միայն
յիշուած Դուճանոս անձնութի գաւառին աշխարհագրա-
կան դիրքն որոշել : Եթէ նշմանն այսինքն, շատ կը մտ-
ծնայ վանայ ծովու նարաւային կողմը գտնուող աղի
Խիզան գաւառակին, եւ կարծիս իսկ էր իրարու նստ
նշմանքննել, թէ՛ ստորագրութեան նամակատասխա-
նէր : Կայսեր ըրած տեղագրութեան նամակայ, Փոբուն
Հայոց եւ խաղաքաց թեմին սահմանագիծ կից ընդուն
են այս վերոյիշուած գաւառները. ապա սխալմամբ Բարձր
Հայք եւ Զորորդ Հայք կարելի է միայն ինքզինք
գաւառն տնդը փնտնել : Սակայն միւս կողմնէ՛ Մա-
տնազիբը նստու Խոզան (տօ՛ տօ Խոճանոս) անուան
վան. Վարչ. 226, 3. անձնութի ըլլալուն, ք հարձէ կը
ստիպուիլնք նամակելու, թէ նոս երկու իրարու սակա
ին նշմաննն ինչ անուանց զինթուս՝ մը տեղի ունեցած
պիտի ըլլայ : Բայց այս շփոթուիւն թէ՛ թէ Խոզան եւ Խի-
զան անուան մէջ որոնելու ենք, այլ քողովման գատ
տեղ : Ս. Գորց տեղեակ կայսր մասնագիծը Խաղաք
անուան ծագման վրայ իտնելով, այնպէս կը ստեղա-
բանէ. «Հայն (այս է՛ թէ՛ սահմանակից Փոբուն Հայոց
իցնն) նաւտարիմ աննն եւ անուանն իսկ նոցա՛
Եկեղեց, Սպէր եւ Խոզան (Դուճանոս) զորոց վկայն
եւ սուրբ Գորց, ի՛ Դ. Թագաւորութիւնս : Յորժամ Ասո-
րեստանայք զբնակիչն Սամարիայ եւ գերութիւն վա-
րեցնն, բնակեցնցին զոսա զգետուն Գոզգանայ : Այլ
զտաղիս անունն՝ ի Պարսիայ եւ յառաջին գաւառէ
անտի քերեանց — ի Զաղաթայ, ընկաւան, յորժե
անունն իսկ նոցա. (վան. թեմ՛. 30, 11—17) : Այս ծիծա-
ղելի ստեղծարանութեամբ Կոստ. Խաղաքն կը փո-
խարդէ մինչեւ Մարաց աշխարհը : Դ. Թագաւորու-
թեանց մէջ Ժ՛. 6. կը կարանք՝ 'Aսուտիոց զոսա . . .
զգետուն Գոզգանայ եւ Կաղարիս Մարաց (տն. iuxta
fluvium Gozan, in civitatibus Medeorum) . Արդ ը՛ չի
տեսներ Կոստանդին աշխարհագրական սխալ դիտորդ-
ութիւնը, որով երկինք ու երկիս իրարմէ նստաւորութիւն
ունեցող Գոզգան գնտը, որ Կասպից ծովը կը թափուի,
նամանաւորութեան կը բերէ, կամ Ժ՛ըշ եւս կը նշմանքն
մեր Խոզան գաւառին նստ, Եկեղեցաց Սպայի
(Վաթ), իսկ Սպէրը՛ Արտաքին (Վաթ) : Անուանց մա-
սին նման . Դ. Թագաւորութեանց Ժ՛. 6 : Հմմտ. նստե
Brosset, Deux historiens armeniens etc. էջ 222, Ժ. 1.
Ժ. Թ.

